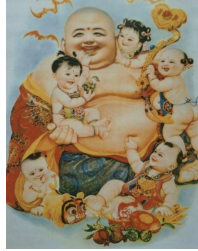

Kinh Từ Tâm

Tôi từng nghe kể như vậy :
Ở thành Vương Xá tại ngay Kỳ Hoàn.
Thế Tôn cho gọi chúng Tăng
Thuyết giảng dạy về tu đức Từ Tâm :
Một lòng nhân ái bao la
Ân cần quý khắp kẻ xa người gần.
Vốn không ái luyến bận lòng,
Cũng không mong đợi về vòng lợi danh.
Không vì ân nghĩa riêng đành,
Cũng không cân nhắc với mình lạ quen.
Xóa đi ngăn cách hững hờ
Cùng nhau xây dựng nhịp cầu cảm thông.
Người từ tâm đủ bao dung
Đủ lòng độ lượng, đủ tình thương yêu.
Với người mưu hại đủ điều
Một bề tha thứ, không chê không phiền.
Thấy người gặp nạn khó qua
Lòng mình đau xót như là khổ chung.
Thấy người hạnh phúc thành công
Lòng mình vui sướng như cùng vinh hoa.
Thấy người lầm lỗi đọa sa
Từ mẫn tha thứ khuyên can dắt dìu.
Thương loài cầm thú đọa đầy
Địa ngục ngạ quỷ tội dày nghiệp mang
Từ tâm như ánh trăng vàng

Dịu dàng soi thấu muôn đàng trăm luân.
Như tàng lá mát rộng che
Hữu tình vô lượng, tâm từ vô biên.
Tâm Từ như suối triền miên
Thấm vào mạch sống mọi niềm an vui.
Tâm Từ là gốc vun bồi
Tinh thần cao thượng, đức lành thêm tươi.
Cuộc đời như đóa hoa cười
Phước kia tự đến, đức cao tự thành.
Thức ngủ thư thái thân tâm
Đi đứng vui vẻ, nằm ngồi bình an.
Hòa giải tốt đẹp làm sao
Thế gian sân giận tan vào hư không.
Nguồn an lạc gia đình xã hội,
Thiên long thần quý ngưỡng mộ hộ trì
Lũ lụt, lửa bỏng, chiến tranh,
Độc trùng, tai nạn, thủy đều giải qua.
Tâm Từ là đường lên trời
Tiến tới Niết-bàn đâu có xa xôi.
Thế Tôn thuyết giảng mấy lời
Tỳ-kheo đại chúng vâng theo phụng hành.